

zuzendariari

(0034) 943 300 222

zuzendariari@egunkaria.com

Martin Ugalde kultur parkea 20140 Andoain

Barañaingo Udalak bai euskarari?

Mikel Frago • BARAÑAIN

Gutun honen bidez jakinarazi nahi dizuegu Barañaingo Udalak atera dituen udaltzainen 2 plaza berriekin dugun kezka eta ardura. Bi plaza hauetara aurkeztu ahal izateko gutxieneko baldintza izan beharko lukeen euskararen ezagutzak ez du inongo baliorik. Nola da posible Barañain bezalako herri batean hau gertatzea? Bai euskarari konpromisoa hartzea oso garrantzitsua izan da, eta herria prozesu horretan murgildurik egotea izugarriko aurrerapausoa, baina nola eramango du aurrera Udalak lehendabiziko ekintzan, hau da, 2 plaza berri horiek ateratzean, euskarari ostikoa ematen badio?

Bestalde, nork ziurtatuko du udaltzain berri horiek euskaldunak izango diren? Nork

emango digu Barañaingo euskaldunoi zerbitzu hori euskaraz? Berriro euskaldunon hizkuntza eskubideak urratuak izango dira, noiz arte bultzatuko du Udalak zapalkuntza hori?

Mendian beldurrez

Idoia Lekue (ATEAko kidea)

Zergatik ibili behar dut mendian beldurrez? Ehiztariek nik baino eskubide gehiago al dute ala? Igande goizean mendira abiatu nintzen, eguraldi zoragarriaz gozatzeko asmoz; baina inguru zoragarri hura pertsona armatuz josita topatu nuen, armak sorbaldan, nire bake eta lasaitasuna mehatxatuz. Badakit ehiztariek ni ez nindutela mehatxatzen esango dutela, baina ni horrela sentitu nintzen. Ez al dira akaso urtero hildakoak gertatzen ehizaren ondorioz? Gogoratu Zaldibian duela egun gutxi gertatutakoa. Dena den, hiltzen

diren gizakien kopurua ezin da urtero hiltzen diren beste espezieetako animalien kopuruarekin konparatu.

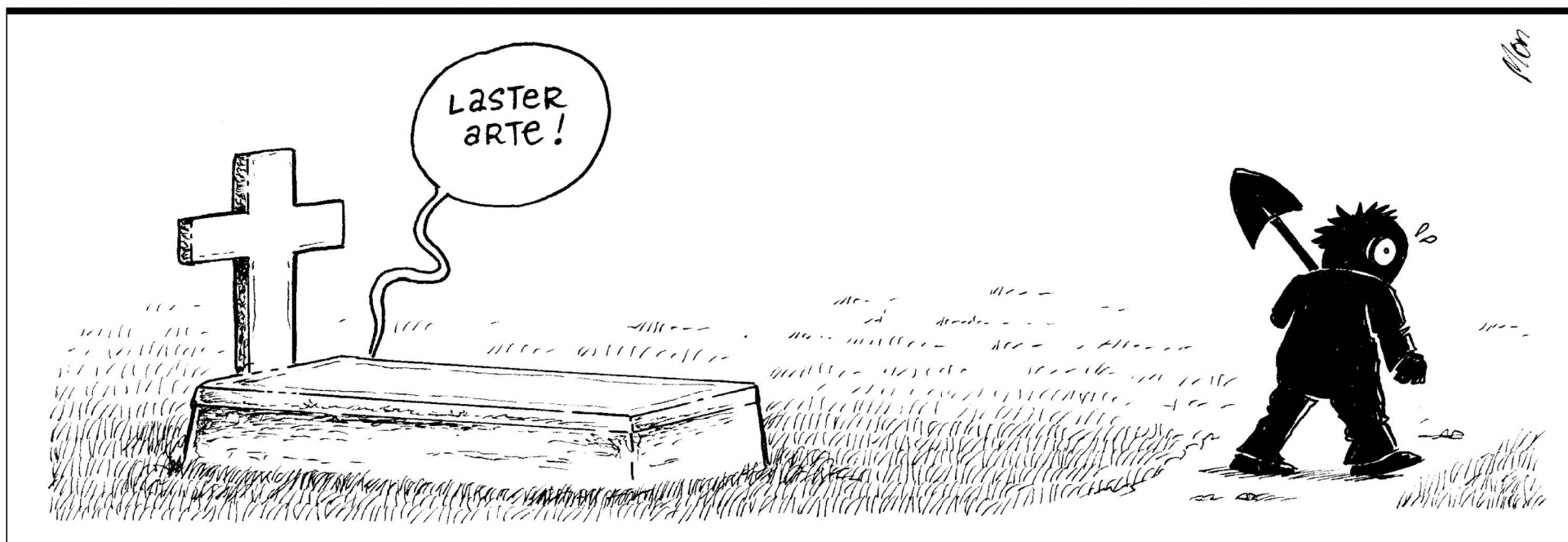
Abiatu ginen mendira eta tiroen kutsadura akustikoaz gain, postu baten inguruan plastikozko zikinkeriak, eta noski, kartutxoak edonon: horiek al dira bere burua ekologistatzak dutenak? Ehiza kirola dela ere sinistarazi nahi digute; horregatik ote geroz eta pista gehiago irekitzen dituztela mendi puntaraino ehiztariei bidea erraztuz? Ehiztarien beste gezurretako bat, ekosistemaren oreka bilatzen dutela da; lehendik beraiek bertan desorekatu duten ekosistema berberaz ari al dira? Ehizatzen dutena bizitzeko behar dutela esateko aurpegia dutenak ere badira.

Ehiza justifikatzeko arrazoi bakarra dago: dirua. Gipuzkoan federatu gehien dituen kirola ehiza da, eta horrek euro gehiegi mugitzen ditu, ehizaren egokitasuna zalantzan

jartzeko, ezta? Norbaitek etikoki justifikagarria den beste arrazoirik badu, ezagutu nahi nuke, urtero, milioika animalia hiltzen baitira ehizaren ondorioz. Eta ez dezala inork esan naturan ere animalia batek bestea ehizatzen duenik, hala bada ere, naturan, gizakiak ez diren beste animaliek, bizirauteko behar dutena bakarrik ehizatzen baitute, eta oso ondo aukeratzen dute zer ehizatu eta zer ez, oreka ez hausteko.

Garbi dago botereak eta diruak erabakitzen dutela nori dagozkien eskubideak; bestela, zergatik du ehiztari batek nik baino eskubide gehiago hegazti baten etorkizuna erabakitzeke? Zergatik ez zaio lehentasuna ematen nik hegazti bat libre ikusteko dudana eskubideari, ehiztariak hegazti berbera ehizatzeke duen eskubidea-rekin alderatuz? Baina garrantzitsua: non geratzen da tiroa jasoko duenaren bizitzeko eskubidea?

montxo

galdeiozu... ?

HARKAITZ CANO

Idazlea

Unai Elorriagak irabazi berri duen Espainiako Narratiba Sariak bere idazle karrerari on egingo dio edota bertan bera utziko du? Irakurri al duzu 'SPrako tranbia'? Zer iruditu zaizu?

Iban del Campo (Bartzelona)

Mesede egingo diolakoan nago, baldin bait ere! Zentzu askotan *outsider* bat den pertsona batek sari hori irabaztea, Unaiarentzat ez ezik, euskal idazle guztiontzat ere osasungarria dela deritzot. Oxigeno balbula bat. *SP-rako tranbia* argitaratu aurretik irakurri eta Donostian aurkezteko zortea izan nuen eta literatura bizi duen arrazako idazle baten liburua dela uste dut. Berak bere burua idazletzat ez hartu arren.

Azaroaren 5tik aurrera **Iban Mayo • Txirrindularia** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako. galdeiozu@egunkaria.com

hirusta

Itziar Madina

'Chto delat?'

Hogeita hamar urtez elkar urratu ahal izan dugu, elkarren bizkarretan ginitak sartu ahal izan ditugu. Baina kasu handia egiten genuen: sekula ez abandonatzea kanporaturiko buruzagi bat, bisitatzeraz joanez baizik ez bazen ere. Ezen ziurtamen batez lotuak baikin: gure haurrek behar zuten gure segida hartu. Bagenekien lege hori hautsiko zen egunean, gu guztiontzat amaituko zela. Zeren eta karrikak, berak, ez baitzuen buru bakarria eskatuko, baina guztiak nahiko baitzituen». Aljeriako militar edo politikari kargudun baten hitzok, jasotzen ditu José Garçonek, Djallal Maltiren *La nouvelle guerre d'Algérie* liburuaren aintzin-solasean. Mosku, Dubrovka antzokia, 2002ko urriaren 27a. Heriotzaren eta biziaren artean hamarka gorputz bata bestearen gainean daude lurrean, anbulantziak eramateko zain, medikuek ez dakitela ez non ez zerekin senda, polizia mili-

tarrak mehatxaturik ahaideak ezin zaizkiela hurbildu, agintaritzak ez duela argitasunik eskaintzen. Odoltsua izanzen zela aurreikus zitekeen bahiketa amaitu zela, demokrazia guztiek *hatsean hartu* zuten, Kremlinoko agintariak txalotu eta sostengatu. Basakeria zaleenek, Israelek kasu, «besterik ezin zitekeela egin» sententziatu. Errusiarrek nigarra, eta *Chto delat?*, «Zer egin?», gehiegikeriaren aurrean duten galdera bakarria errepikatuko zuten, burua apal, tsarrek lehenik, sobietarrek ondotik; estatuak beti; inposatu gisa. Anartean, mendebaldeko europarrek irrati-antentetan, hedabideetako orrietan galdegiten zuten, ezin zitekeenez *polikiago*, *lainokiago* jokatu ahal izan hertsialdi horretatik ateratzeko. Aljeriar agintari anonimoak aipatzen duen *legea*, lege gordea, botereetsuen odolezko elkartasunezko hitzarmena, bikain bete du berriz ere jokolarik bakoitzak... Zer egin?